

Erdészdiákok nemzetközi találkozója Ausztriában

Az IFSA (International Forestry Students' Association — Erdészdiákok Nemzetközi Szervezete) a világ legnagyobb politika- és vallásmentes nonprofit szövetsége, melynek 43 országban 76 helyi szervezete működik. Az IFSA kapcsolatban áll több világméretű erdészeti szervezettel, kutatóintézettel, (pl. IUFRO, EFI, CFA, IPFE, FAO, CIFOR, ITTO), melyek üléseire rendszeresen delegál résztvevőket. Hazánkban a soproni székhelyű Nyugat-magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Karán működik a szervezet helyi csoportja.

Egy erdőmérnök-hallgatót delegáltak az augusztus 7–23. között 44. alkalommal megrendezett IFSS-re (International Forestry Students' Symposium), a világ erdészdiákok legnagyobb éves találkozójára.

A rendezvényen 33 ország 120 diákja vett részt. A szimpózium jelmondata – *Regionális erdészek, globális perspektívákkal* –, jól kifejezi a rendezvény sokszínűségét, és rámutat arra, hogy van egy közös kapcsolódási pont, mely összefogja a világ minden tájáról érkező fiatalokat. A rendezvény idei házigazdája az IFSA bécsi helyi szervezete volt.

A megnyitó ünnepségen *Martin Gerzabek* (BOKU rektor), *Gerhard Mannsberger* (Mezőgazdasági, Erdészeti, Környezetvédelmi, Vízgazdálkodási Minisztérium vezetője), *May Anne Then* (az IFSA elnöke), *Alexander Buck* (IUFRO ügyvezető igazgató), *Marc Palabi* (EFI igazgató), *Lisa Lehner* (IFSS szervezőbizottság elnöke) köszöntötték a megjelenteket. Ezután *Herbert Weidinger* ismertette városi mezőgazdálkodás témakörben végzett kutatásait, majd *prof. Georg Gratzler* az osztrák hegyvidéki erdőgazdálkodásról, annak múltjáról, jelenéről és jövőbeli lehetőségeiről tartott figyelemfelkeltő előadást.

A kéthetes esemény legfontosabb programjai a plenáris ülések voltak, melyeken az IFSA elnöke, a vezetőség tagjai, illetve a 7 világrégió képviselői számoltak be a 2015/2016-os év rendezvényeiről, személyes tapasztalataikról.

A plenáris ülések mellett fontos szerepet kaptak a workshopok. E kis létszámú csoportos beszélgetések, előadások lehetőséget teremtettek a kutatók, gyakorló szakemberek és a résztvevő diákok közötti közvetlenebb társalgáshoz, személyes eszmecserékhez. Az egyik ilyen beszélgetés házigazdája *Mike Wingfield* (IUFRO) volt, aki az erdészeti oktatással kapcsolatban kérte ki a hallgatóság véleményét: mit gondolnak, milyen új módszerek kellenek az erdészeti oktatásba, hogy az követni tudja a globális változásokat, ezáltal mindig napra kész tudással rendelkezzenek a végzett hallgatók.

További workshopok keretében ismerkedtek meg a résztvevők az Osztrák Erdészeti Kutatóintézetben (BFW) folyó genetikai, talajfeltárási, erdővédelmi kutatásokkal. Erdővédelem témakörben a 2014-ben jégkártól sújtott lucfenyves látogatták meg az érdeklődők, ahol az igen jelentős szűkár miatt feromoncsapdákat kell alkalmazniuk a helyi szakembereknek a faanyag további károsodásának megelőzése érdekében.

A terepi szakmai programok az Osztrák Szövetségi Erdészet (ÖBf) bemutatásával kezdődtek, ahol a vállalat vezetői hangsúlyozták a fenntarthatóság fontosságát. Ezután az ÖBf által kezelt Bécsi Bioszféra Parkot látogatta meg a társaság. Az 1350 négyzetkilométeres terület 5 százalékát a központ foglalja el, 19 százalék a úgynevezett ütköző zóna, 76 százalék pedig átmeneti zóna, mely 2000 növényfajnak, és 150-féle madárfajnak nyújt otthont.

Szintén az ÖBf kezeléséhez tartozik a 6 kilométer hosszú, és kb. 800 méter széles Grundlsee tó, melyben a cég pisztrángot nevel. Az ivadékokat először egy nagy tartályban tenyésztik, majd ahogy növekednek, úgy helyezik át őket szabadtéri medencékbe, majd a Grundlsee tóba. A pisztrángnevelés feltételei a tiszta vízű, oxigéndús, gyors folyású patakok.

A következő programrészben, a Mayr-Melnhof Forsttechnik üzem látogatása során a cég által forgalmazott, illetve szervizelt kötélpályarendszerek működésének elvi hátterével ismerkedtek meg a diákok, majd a terepi bejárásan tanulmányozhatták a kötélpálya működését.

Habár a kötélpályás anyagmozgatás költsége kétszerese a hagyományosnak, e módszert mégis gyakran használják a

1. kép: Kibelyezett feromoncsapda

2. kép: Kültéri pisztrángnevelő telep

3. kép: Kötélpálya működés közben

4. kép: Üvegház a csemetekertben

terepi viszonyok miatt, illetve az erózió mértékének csökkentése érdekében.

A nap második felében a résztvevők a konténeres csemete-termesztéssel ismerkedhettek meg a LIECO GmbH kalwangi telepén. A cég évente 7 millió csemetét nevel, ezáltal Ausztria egyik vezető csemetetermelője. Változatos vertikális adottságai miatt az országot származási körzetekre osztották, amelyekben csak az onnan származó csemetével lehet erdősíteni.

Az egy fajhoz tartozó, de különböző magassági övből származó egyedeket ezért más-más színnel jelölik. Évente három alkalommal vetnek, majd a kikelő csemetéket átültetésig két nagy üvegházban nevelik.

A nagyobb konténerbe történő átültetést gépek segítik, de szükség van hozzá emberi munkaerőre is. Ezután a csemetéket a mintegy 8 hektáros kertbe teszik ki fémvázras raklapokra. Az ültetőedény alja lyukas, de a csemete nem érintkezik a talajjal, ezáltal bolyhosabb gyökérzetű lesz, ami növeli a túlélési esélyét a kiültetésnél.

A tanulmányút keretében a résztvevők útba ejtették a Bajor Állami Erdészetet is. A vállalat a mintegy 808 000 hektáros területén 755 000 hektár erdőt kezel, tehát a német erdők 10 százalékát felügyeli. A vállalat szakemberei a természetközeli erdőgazdálkodásról, és a természetes állapotok megőrzésének fontosságáról tartottak terepi előadást, majd egy harvester és egy forwarder munkáját mutatták be terepi körülmények között.

Az erdőgazdálkodáshoz szorosan kapcsolódik a kitermelt fa feldolgozása, ezért döntöttek a szervezők úgy, hogy három fafeldolgozó üzembe is szerveznek látogatást. Az első állomás a farostlemezeket gyártó EGGER cégcsoport központjában volt St. Johannban. A vállalatot 1961-ben családi vállalkozásként alapították, de az évek során az egyik legnagyobb vállalattá nőtte ki magát. Immár 17 leányvállalata van Európaszerte, mintegy 7400 munkavállalóval. A környezeti terhelés mérséklése, illetve a helyi erdőgazdálkodók támogatása érdekében a cég csak 150-200 kilométeres körzetben vásárol fát.

Később az 1200 főt foglalkoztató Binderholz fűrészüzemet látogatták meg a résztvevők, ahol a fűrészárugyártás mellett, a keletkező hulladékot (kéreg, fűrészpor) energia célú pelletgyártásra használják fel. Az üzemben évente 1 millió köbméter nyersanyagot dolgoznak fel. Érdekes volt végigkövetni a faanyag útját

a gépsoron, és látni, hogy hogyan alakul át a rönk értékes fűrészipari terméké.

Végül a laakirchener papírgyár múzeumba látogattak el, ahol végigkísérték, hogy milyen folyamatokon megy keresztül a faanyag, míg végül papír lesz belőle.

Az említett programok az erdő gazdasági rendeltetését mutatták be, míg a további események középpontjában a védelmi és a közjóléti funkció állt.

A magashegységek meredek hegyoldalain is folyik erdőgazdálkodás, de annak célja nem a faanyagtermelés, hanem az erózió-, illetve a lavinavédelem. Az erózió elleni védelem történhet mesterségesen, kőomlást megakadályozó telepített dróthálával, illetve erdősítéssel. A lavina ellen épített hófogó panelekkel védekeznek, vagy fásítással. Ám a természetes védelmi módot nehezíti, hogy a kisméretű fenyők sokszor eltörnek a lezúduló gyakran két métert meghaladó hótömegektől, ezért hófogó akadályt kell telepíteni köré-

jük, míg megerősödnek, ami tovább növeli a költségeket.

Ausztria erdeit évente 20 millióan keresik fel túrázási, kerékpározási célból. A legkedveltebb turistacélpont Tirol tartomány, az ottani erdőket kezelő szakemberek mára már felkészültek a turisták fogadására. Legjelentősebb beruházásaik közé tartozik a hegyi kerékpáros útvonalak építése. Nagy az igény rájuk, ezért a gazdálkodók speciális kerékpáros útvonalakat jelöltek ki, hogy a kerekezők ne zavarják az erdészeti munkákat, vadászatot.

5. kép: Faanyag a fűrészüzem udvarán

A sok érdekes szakmai programot tovább színesítették a kirándulások is. A résztvevők meglátogatták a Schönbrunni kastélyt, Aggstein várát és a hallstatti sóbányát.

A rendezvény tökéletes lehetőség volt, hogy az egyetlen megszerzett tudásukat a fiatalok kiegészítsék nemzetközi tapasztalatokkal, ezáltal globális szemléletet alakítsanak ki. Az elhangzott információk mellett kiemelkedő szerepet kapott egymás véleményének, javaslatainak meghallgatása, az együttgondolkodás az erdők és környezetüket érintő globális változásokról. Fontos lenne, hogy a hallgatók a jövőben is részesei legyenek hasonló nemzetközi konferenciáknak, találkozónak.

Köszönet illeti a *Mészáros Károly Erdészeti Felsőoktatási Emlékalapítványt* és a *Zalaerdő Zrt.-t*, hogy anyagi támogatással hozzájárultak a magyar részvételhez.

Pintér Tamás

NYME-EMK, III. éves erdőmérnök-hallgató

Szavazzon a 2017-es Év fájára!

Az **Országos Erdészeti Egyesület** és az **Év Fája Kuratórium** 2013 óta folyamatosan, így idén ismét lehetővé teszi, hogy az egyesület ágazati hírportálján és az Év fája tematikus weblapon keresztül szavazzanak erdész tagtársaink, erdész kollégáink és a szakmán kívüli érdeklődők a jövő évi „**Év fájára**”, mellyel a **2017-es esztendő fafáját** választják meg a szavazásban résztvevők.

A hazai fafajokra figyelmet felhívó mozgalom kuratóriumának döntése alapján **2016. november 8-ig** a következő fafajokból lehet választani.

Kérjük, látogassa meg a www.azevfaja.hu weboldalunkat, vagy az Egyesület www.oee.hu címen elérhető központi honlapját és szavazzon!

Jó voksolást kívánunk!

Vadalma

(*Malus sylvestris*)

A magyar erdők szürke emnenciása, sem alaki tulajdonságaival, sem ökológiai sajátosságaival nem hívja fel magára a figyelmet. A nemes almafajtákkal való kereszteződése miatt génállománya hígulóban, a faj eltűnésben van.

Virágos kőris

(*Fraxinus ornus*)

Ökológiai szempontból egyre nagyobb figyelmet kap (például a feketefenyő tömeges pusztulása miatt), emellett kertészeti szerepe is jelentős. Sajnálatosan a gyomfaszemléletünk továbbra is él, így nem becsüljük ezt a fafajt.

Fehér nyár

(*Populus alba*)

Az egyre jobban átalakuló, leromló alföldi termőhelyek olyan őshonos fafaja, amely az ártértől a homok-, lösz- és szikes területekig egyaránt megtalálható, impozáns termetével, magas életkorával a sík vidékek tájformáló eleme.

